

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Dercaci Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui,

Dercaci Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX, str. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 19.04.2016 – 03.11.2016 (prima instanță);*
- 2. 06.12.2016 – 04.04.2017 (instanța de apel);*
- 3. 02.11.2017 – 07.02.2018 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 03 noiembrie 2016, Dercaci Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 16000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Dercaci Vasile, la 14.02.2016, aproximativ la ora 01:30, fără a deține permis de conducere, conducea automobilul de model "Vaz 2101" cu n/î XXXXX și, deplasându-se prin or. Strășeni, str. M. Eminescu, a fost stopat de colaboratorii de poliție, fiind supus testării alcoolscopice cu aplicarea alcotestului "Drager". În rezultatul acestei testări s-a constatat că în aerul expirat de Dercaci Vasile se conținea o concentrație de alcool în mărime de 0.7 mg/l, care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal și Hotărârii Guvernului RM "Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei", nr. 296 din 16.04.2009, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Dercaci Vasile a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume cele prevăzute la pct. 10 alin. (2) lit. a), care stabilesc că "*Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus*", de asemenea încălcând și cerințele pct. 14 lit. a), conform cărora "*...să nu conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*".

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Dercaci Vasile, în baza art.

264/1 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de un an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii depuse, apelantul a indicat că prima instanță, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și pericolul social pe care îl prezintă inculpatul, nefiind luate în considerație atât împrejurările de fapt în care a fost comisă infracțiunea, cât și personalitatea inculpatului.

În contextul dat, apelantul a invocat că infracțiunea comisă prezintă un pericol social sporit, datorită frecvenței săvârșirii a astfel de fapte în societate, iar pedeapsa stabilită inculpatului prin sentință este prea blândă și nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, și anume de corectare și reeducare a vinovatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, pronunțată integral la 22 mai 2017, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în partea respectivă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dercaci Vasile, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, nu și-a motivat soluția de stabilire față de inculpat a pedepsei non-privative de libertate în raport cu fapta săvârșită, astfel fără a ține cont de scopul pedepsei penale, instituit prin prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, și anume de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea vinovatului, cât și a altor persoane. În acest context, instanța de apel a considerat că soluția adoptată de prima instanță, în partea stabilirii pedepsei, urma a fi desființată.

Astfel, soluționând chestiunea privind individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a reținut că infracțiunea săvârșită în cauză face parte din categoria celor ușoare, că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiuni, iar procesele penale respective au fost încetate în legătură cu împăcarea părților.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, încălcând ordonanța privind aplicarea măsurii preventive din 29 martie 2016, și anume obligația de a nu părăsi țara, care i-a fost adusă la cunoștință contra semnătură (f.d. 44), s-a sustras de la prezentarea în instanță, astfel în baza încheierii Judecătoriei Strășeni din 13 iunie 2016 fiind anunțat în căutare, în urma cărui fapt a fost pornit dosarul de căutare cu nr. XXXXX și, la momentul judecării apelului, se întreprind măsuri în vederea stabilirii locului aflării și reținerii acestuia.

În contextul acestor constatări, instanța de apel a statuat că inculpatul se eschivează de la judecată, fapt care denotă atitudinea sa cu privire la necesitatea respectării legii. În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că nu se constată temeiuri pentru ca inculpatul să beneficieze de posibilitatea corectării și reeducării în condiții non-privative de libertate, iar în ansamblul circumstanțelor reținute, s-a prezentat oportună și rezonabilă stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare care, în opinia instanței de apel, va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Dercaci Vasile, depus la 16 octombrie 2017 (prin poștă), care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a

acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în partea respectivă și pronunțarea unei hotărâri în această parte, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă că își recunoaște vinovăția și se căiește sincer, are un copil minor și este unicul întreținător al familiei.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea solicitării expuse, procurorul menționează că pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată în corespundere cu circumstanțele atenuante și agravante, precum și cu efectele acestora, prevăzute în art. 78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

La rândul său, art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală stabilește că cererea de recurs trebuie să includă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, recurentul era obligat prin lege să invoce cel puțin unul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii. Colegiul penal reține că la etapa examinării recursului ordinar, instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural față de faptele constatate de instanța de apel ori, după caz, de instanța de fond, verificare care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs. Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea.

Astfel, reieșind din obligativitatea motivării recursului, Colegiul penal constată că prevederile legale, anterior menționate, nu au fost respectate de către recurent, care n-a invocat nici unul din temeiurile pentru recurs, prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. În acest context, instanța de recurs conchide că stipulările legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către autorul recursului.

Reieșind din cele constatate, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, deoarece acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Dercaci Vasile XXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, în propria cauză penală, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș